

VOTT-beharangozó

Immáron 45. alkalommal kerül megrendezésre a Villamosenergia-ipari Természetbarát Találkozó, melynek színhelye ez évben Hódmezővásárhely és környéke.

A rendezvénysorozat 1995. június 30. és július 2. közötti időpontban lesz, a DÉMÁSZ Rt. Hódmezővásárhelyi Üzletigazgatóságának házigazda szerepvállalásával. A hagyományoknak megfelelően a VOTT keretében rádiós éterverseny lesz, különböző korosztályokban, egyéni, illetve csapatverseny formájában.

A versenyeken kívül a résztvevők részére érdekes és kikapcsolódást jelentő programokat is összeállított az esemény szervezőbizottsága, erről Előzetes Tájékoztatóban értesítette a találkozót várható résztvevőit.

A 45. Villamosenergia-ipari Természetbarát Találkozó részét képezi az MVM Rt. sportrendezvényeinek, illetve illeszkedik a „100 éves a dél-alföldi áramszolgáltatás” programjaihoz is, úgyis mint annak egyik kiemelt rendezvénye.

A rendezők közel 700 versenyzőre számítanak, a kísérőkkel és a rendezőkkel együtt mintegy ezres létszám valamilyen módon történő közreműködésével készülnek a találkozót sikeres lebonyolítására.

A szervezőbizottság fontosabb adatai az alábbiak:

DÉMÁSZ Rt. Hódmezővásárhelyi Üzletigazgatósága 6800 Hódmezővásárhely, Ady Endre u. 41. Telefon/fax: 62/344-233, iparági: 05/5271 (Fax: 05/5120).

Napjaim hordaléka...

Könnyű helyzetben vannak a pesti újságírók. Írhatnak bármit, bámiről, őket ugyan meg nem kiabálják az utca túloldaláról, hogy olvastam ám a cikkét a minap, mint ahogy mifelénk néha-napján megesik.

A pesti újságíró legfeljebb abból veszi észre, hogy írása nem nyerhette el az olvasók tetszését, ha hűséges kritikusa, a házmaster szándékosan későn nyit kaput éjfél után, amikor az újságíróklubból hazatéved.

Ilyen kis helyen, mint a mi városunk, hamar az ember fejére olvassák, ha valami akaratlanul is kicsúszik a tolla hegyéből. Ennek elkerülésére ragaszkodni kellene ahhoz, hogy az igazat, és csakis az igazat szabad megírni. Úgy, ahogyan Deák Ferenc a haza bölcse egykor örököül hagyta. De az igazságnak megannyi arca van, ahányan és ahonnan nézik. Nincs más, tehát, mint annak, aki írásra adja a fejét, vállalni kell a „megkiabálását”, vagyis a kritikát is.

Régen szerettem volna

szót ejteni a környezetvédelemről.

Magyarországon az utóbbi 15 évben szinte mindenki környezetfélő lett, ám még nagyon kevés a környezetvédő. Nálunk nem lehet ma már egy „nyavalyás” akkumulátor feldolgozó, egy „valamire való” sugárzóanyag-temető létesíteni. Ugyanakkor már nem tudunk lemondani – épp talán azok, akik kiabálnak ellene – a gépkocsiról, és természetes az is, hogy Edison lámpása világítson. Egyik szakembergárda szerint – ide tenném magam is, ha véleményemet kérnék – fel kellett volna építeni Bős-Nagymarost, a másik homlokegyenest ellenkező véleményt vall. De mondok egy elgondolkodtató számot. Hazánk lakossága egy év alatt – 2 kg/fő/nap háztartási szeméttel számolva – annyit szemetel, hogy ha 10 tonnás vagonokba raknánk, ennek a szerelvénynek a hossza Szombathelytől Szibéria közepéig érne, közel 6000 km hosszú lenne. Egy vagon hosszúságot 8 m-nek

számoltam. Tessék utána számolni. És ennek – szerény véleményem szerint 20%-a környezetünkben szétszórva, eldugott helyeken található, ha nem műutak mellett díszleg. És még nem beszéltünk a sokkal nagyobb mennyiségben keletkező ipari hulladékról.

Valamikor úgy találtuk, hogy az életnek három alapvető feltétele van: a víz, a levegő, és a táplálék. Az urbanizáció, a városiasodás, a természetes környezet megváltoztatása, a fogyasztói társadalom egyre magasabb igény szintjének a kielégítés mind-mind az előbbi három létfeltételt veszélyezteti. Én már csak mosolygok azon is, ha a Balaton védelmével traktálnak bennünket. De ha azt javasolnám, hogy 50 m-es sávban dózerral „járjuk” körbe a Balatont, hozzunk létre természetes környezetet, akkor megköveznék érte. A többi ezzel kapcsolatos szóbeszéd, csak konferenciák tartására alkalmas vitának tekinthető. Egyébként is – ha igaz – jó húszezer év kell a Balaton feltöltődéséhez, a jelenlegi felszíni lehordást figyelembevéve, hogy kacúsztató legyen belőle. S hol van nem húszezer, hanem egy-két ezer év távlata ennek az önpusztító civilizációnak...

Mindezeket csak gondolatébresztőnek írtam, hogy hátha átcsábítom a környezetvédők táborába a környezetfélők egy részét. A védelem egy tudatos önmérséklet, amely a természet szeretetét feltételezi. Ha nem segíthetünk – életmódunk miatt – legalább a kellenél többet ne ártsunk környezetünknek. Szerintem ez lenne a lényege a „környezetvédelemnek”.

– Kozma –

Varsányi Kupa '95.

1995. április 29-én került megrendezésre az immár hagyományossá vált Varsányi Kupa '95. tájékoztatói verseny a Magyar Villamos Művek Sportegyesülete rendezésében.

A verseny színhelyül Gödöllőre esett a választás, ahol a festői környezetű Erzsébetpark volt az indítás, majd a kategóriáktól függően 7–10 km után a célbaérés színhelye.

A versenyen már hagyományt teremtve részt vettek a Bakonyi Erőmű Rt. természetbarát amatőr és „profi” tájfutói, akik a kora reggeli órákban indultak Ajkáról, hogy az indulási időre a verseny színhelyére érkezzenek.

Tizenegy fős csapatunk – a közel 250 versenyző, összesen 32 csapat – három kategóriában indult. Senior kategóriában, ahol feltétlenül szerepelt, hogy a csapat egy tagja 50

éven felüli legyen *Németh József, Ládi János, Szabó Csaba, Somlai Tibor* álltak a rajthoz.

A tizenhét évesen aluli ifjúsági kategóriában *Szabó András, Szabó Attila, ifj. Somlai Tibor* vágta neki a 10 km-es 155 méter szintkülönbségű, hűsz felderítendő bolyával ellátott terep leküzdéséhez.

Kiscsalados kategóriában *Kaszás György, Kaszásné Boa Ágnes* és a két tíz éves aluli gyermekük, *Szilvia* és *Orsolya* indultak.

Társaságunk csapatai az alábbi helyezést érték el:

Senior	I. helyezett	12 hibaponttal
Ifjúsági	VIII. helyezett	278 hibaponttal
Családos	IV. helyezett	224 hibaponttal

A szép sikerekhez gratulálunk!

Németh József